

•Written by வங்கட் சாமிநாதன் •

••Tuesday•, 28 •June•, 2011 14:52• - •Last Updated•

••Tuesday•, 28 •June•, 2011 15:00•

ஐந்தெழுத்து 69

நண்பர்கள் திரும்பக் கட்டத் தொடங்கிவிட்டார்கள். நண்பர்கள் ஓவ்வொருவரும் ஒரு குணச் சித்திரம். என்னையும் சேர்த்து. எல்லோரும் அலுவலக நேரம் போக மிகுந்த நேரத்தில் சேர்ந்து நெருக்கமாகப் பழகிக்கொண்டிருப்பது எனக்குப் பிடித்தது. வலுவாக வலையை வாங்கிக் கொடுத்தது எனக்குப் பெருமனை சேர்த்தது. இதெல்லாம் தற்செயலாக நேர்ந்தது தான். இதே போல இன்னொருவருக்கு நான் வலையை வாங்கிக் கொடுத்துவிட முடியாது. செல்வாக்கே ஏதும் இல்லாத எனக்கு, சந்தர்ப்பங்கள் கிடைத்தால் கிடத்த ஒன்றே அது அல்லாதது என சாமர்த்தியத்தால் அல்ல. இருந்தாலும் தவேசகாயத்துக்கும் வலுவாகும் என்னிடம் சினகேம் நெருக்கமானது. இதனால் அல்ல. இதில் லாமலயே அவர்கள் நல்ல நண்பர்களாகத் தான் மூதலிலிருந்தே இருந்தார்கள். உண்மையில் சொல்லப் போனால், அங்கு புரலாவில் 1951லிருந்து 1956 வரை இருந்த அந்த ஆறு வருடங்களில் அந்த வீட்டில் என்னோடு குடியிருக்க வந்தவர்கள் எல்லோரும் நல்ல நண்பர்களாகத் தான் இருந்தார்கள். சூமார் இருபது பேர்கள் அவ்வப்போது வருவதும் பின்னர் இடம் மாறிப் போவதுமாக இருந்தாலும், யாருடனும் மனக்கசப்பு இருந்ததில்லை. யாரையும் "இனி நமக்கு ஒத்துவராது, நீங்கள் வேறிடம் பார்த்துப் போகலாம்" என்று சொல்ல நேர்ந்ததில்லை. கலேகள் உண்டு. சில சமயங்களில் தரெயாது மனம் வதேனைப் படச் செய்ததுண்டு. அப்படியும் ஒரு தடவை நேர்ந்தது. ஆனால் அதைச் சொன்னால் பிடிப்பவர்களுக்கு சிரிப்பாகத் தான் இருக்கும்..

குழந்தைகள் இல்லாதது வெறிச்சென்று இருந்தது என்று சொன்னேன். ஆறு மாத காலமோ என்னவோ கிருஷ்ணமூர்த்தியின் குடும்பம் என வீட்டில் தங்கியது. எங்கிருந்தோ ஒன்றிரண்டு துளசிச் செடிகளாகக் கொணர்ந்து தாழ்வாரத்தில் நட்பிருந்தார்கள். ஹிராகுட்டில் மழைக் காலம் ரொம்பவும் தீவிரம். நிறைய ஓயாது மழை பெய்யும். வருஷத்துக்கு 90 அங்குலம் மழை பெய்யும். அந்த மழையே போதுமோ என்னவோ விவசாயத்துக்கு. எந்த நிலத்துக்கும் நீர் பாசனம் செய்து நான் பார்த்தது இல்லை. யாரையும் வயலில் உழுது, பரம்பதித்து நூற்று நட்டு பார்த்ததில்லை. ஆனால்

•Written by வங்கட் சாமிநாதன் •

••Tuesday•, 28 •June•, 2011 14:52• - •Last Updated•

••Tuesday•, 28 •June•, 2011 15:00•

செறித து வளர்ந து காற்றில் அலையாடும் நெறியிரைப் பாரத் திருக்கிறேன். அவ்வளவு செறிப் பான பருவமும் நிலமும் கொண்டது அந்த இடம். மழைப் பருவம் ஓய்ந்ததும் பாரத்தால் தாழ்வாரம் முழுதும் துளசிச் செடிகள். குழந்தைகள் நட்பிருந்த துளசிச் செடி வளர்ந து அதன் விதைகள் காற்றில் பறந்து தாழ்வாரம் மீழும் பரவி விழுந்து, இப்போது மழைக்குப் பின் பாரத்தால் ஓரே துளசிக் காடாக இருந்தது தாழ்வாரம் முழுதும். காடாக மண்டிக் கிடந்தாலும் அந்தத் துளசிச் செடிகளைப் பார்க்கும் போதெல்லாம் அந்தக் குழந்தைகள் நினைவு தான் எனக்கு வரும். ஒரு நாள் அலுவலகத்திலிருந்து திரும்பியதும் பாரத்தால் தாழ்வாரம் வெறிச்சென்று கிடந்தது. அவ்வளவு செடிகளையும் வரேரோடு கல்லிகொல்லைப் புறம் எறிந்திருந்தார் சீனு வாசன். அவர் எனக்கு மிகவும் பிரியமானவர். ஒரு அரிய காரியத்தைத் தனி ஒருவனாக சிரமம் எடுத்துச் செய்த பெருமிதம் அவர் மகத்தில் பிரகாசித்தது. “கொஞ்சம் சீக்கிரமே வந்துட்டேன். பாத் தனே. ஏன், நாமே செய்துடலாமேன்னு தோணித்தது. நானே எல்லாத்தையும் களியர் பண்ணீட்டேன் சாமிநாதன். இனிமேல் கொசுத் தொல்லை இராது” என்றார். எனக்கு எதையோ பறிகொடுத்தது போன்று மனத்தில் வதேனை. அதை அவரிடமும் சொல்ல முடியாது. அவரிடமினென்?, யாரிடமும் சொல்ல முடியாது. சிரிப்பார்கள். இது நடமொறை விவகேத்துக்கும் அலையாமும் மனச் சலனங்களாகும் உள்ள பெரும் இடவெளி. இது 1952-ல் நடந்த சமாசாரம். இப்போது கிட்டத்தட்ட அறுபது வருடங்களாகப் போகின்றன. அந்தக் குழந்தைகள் இப்போது 60 சொச்சம் கிழவர் கிழவிகளாகியிருப்பார்கள், பேரேன் பதே திகளோடு. இப்போது என்ன? அவர்கள் புரலாவை விட்டுப் போன மறுநாளே அந்தக் குழந்தைகள் எல்லாவற்றையும் மறந்திருக்கும். வயதான எனக்குத் தான் ஞாபகங்கள் மனதை வருத்திக் கொண்டிருந்தன

இதைப் பற்றி பத்து வருடங்கள் கழித்துக் கட்ட எங்கோ எழுதியிருக்கிறேன் என்று நினைவு. எழுத்து பத்திரிகைக்கு எழுதிய ஏதோ ஒரு கட்டுரையில். 1961-82-ல். துளசிச் செடிகள் கல்லி எறியப்பட்டால் இழந்த நெருங்கிய மனித உறவுகளை அது நினைவு படுத்தும் என்றால், அது ஓவ்வொரு மனதுக்குத் தான். எல்லோருக்கும் அல்ல. பின்னால் சில வருஷங்களாகும் முன் ஒரு கவிஞர் வள்ளலாரின் ‘வாடிய பயிரைக் கண்டு வாடினேன்’ என்ற வரிகளை மறக்கோள் காட்டி ஏதோ சொல்ல, அதை மறக்கவண்டும் என்ற தீர்மானத்தில் அப்போது மார்க்சீய அறிஞர் என அறியப்பட்ட அ.மார்க்ஸ், “ஏன் வாடினோம்?, தண்ணி ஊத்தீ ருக்கலாமே, அது ஏன் தோண்டலை” என்றோ என்னவோ அவருக்குப் பட்டததைச் சொல்லியிருந்தார். எனக்கு அன்றும், சரி இன்றும், மனித சமுதாயத்துக்கு என்றும் வள்ளலாரின் அந்த வரி எல்லா உயிரிடத்தும்; பாசம் கொள்ளும் மகத்தானதும் சக்தி வாய்ந்ததுமான மந்திரம் போன்ற வரி அது. அதை நிஷ்டை ரமாக உதறித் தள்ளும் மனது மீர்க்கும் நிறைந்த மனதாகத் தான் இருக்க வேண்டும். என்று நின்கைக்கிறேன். மற்றவர்களுக்கு எப்படியோ.

நண்பர் சீனிவாசன், திருக்கருகாவூர்க்காரர். அது பின்னர் தான் எனக்குத் தெரிந்தது. ஒரு சமயம், 1958 என்று நினைவு. விடமொறையின் போது, உடையாள ரிலிருந்து பாகவத மனோ நாடகம் பார்க்க மெலட்டூருக்கு நடந்து சென்றேன். வழியில் திருக்கருகாவூர். அங்கு என் மாமா ஒருவர் வீட்டில், குழந்தை மாமா என்று நாங்கள் அவரைக் கப்பிடுவோம். அங்கு உட்கார்ந்திருந்தபோது, திடீரெனக் கதவதைத் திறந்து உள்ளே வந்தவர் யாரென்று பார்த்தால், “சீனு வாசன் முன்னே நிற்கிறார். நாங்கள் இரண்டு பேருமே ஒருவரை ஒருவர்

•Written by வங்குட் சாமிநாதன் •

••Tuesday•, 28 •June•, 2011 14:52• - •Last Updated•

••Tuesday•, 28 •June•, 2011 15:00•

இப்படி திடீர் ரெனே சந்தித்த ததில் திகைப்புற்று, “நீ எங்கய்யா இங்கே?” என்று சந்தோஷத்தில் தவேகைக் குமலே சத்தமாகச் சொல்லவே, மாமாவும் திகைப்புக்கு ஆளானார். “நீ நங்கரண்டு பரோம் தரிஞ்சவாளா?” ஆச்சரியமா இருக்கே” என்று அவரும் சத்தமாகத் தான் சொன்னார். இப்போதென்ன, எப்போதுமே, நம்மை ஆச்சரியப்படுத்துகிறவர் தான் சீனு வாசன்.

புர்லாவிலிருந்து ஊருக்குத் திரும்பிப் போகும் போது எங்களுக்கெல்லாம் சீனு வாசன் சொன்ன கட்சி வார்த்தைகள் உலகத்தில் வறையாரும் சொல்லியிருக்க முடியாத வார்த்தைகள். “இந்தா சாமிநாதா, இதனைக் கட்டெடுக்கோ, வலே, சூப்பிரமணியன், சிவசங்கரன், தவேசகாயம், எல்லோருக்கும் தான் சொல்றேன். எல்லோரும் சேர்ந்து இருந்தோம் நன்னா பழகினோம். சந்தோஷமா இருந்தது. அதான் வண்பியது.. ஆனால் ஊருக்குப் போனா எல்லோருக்கும் லெட்டர் போடவணை. நீங்களும் எனக்கு லெட்டர் போடணும்னு எல்லாம் வச்சுக்காதீங்க. அதெல்லாம் சரிப்படாது. கட்டெடுப்பியாகாது. இப்படி போற இடத்திலெல்லாம் எத்தனையோ பரேபை பாப்போம். அவங்களெல்லாம் லெட்டர் போடறது அவங்ககிட்டே இருந்து லெட்டர் எதிர்பார்க்கறதுன்னு வச்சிண்டா வறேனே காரியம் பாக்க முடியாது. லெட்டர் தான் போடணுண்டு இருப்போம். அனாவசியம். என்ன புரிஞ்சுது? எல்லோரையும் எல்லாரும் ஞாபகம் வச்சிண்டு என்ன பண்ணப் போறோம்?. முடியவும் முடியாது. ஞாபகம் இருக்கறது இருக்கும். இல்லாதது மறந்து போகும். அதை வலுக்கட்டாயமா லெட்டர் போட்டு ஞாபகம் வச்சுக்கறது அசட்டுத் தனம்.” என்று சொல்லிக் கொண்டே போனார். எல்லோரும் சிரித்தோம். அவரும் அந்த சிரிப்பில் கலந்து கொண்டார்.

அதனை நான் மாமாவைக் குச்சி சொன்னேன். ஊரை விட்டுப் போகும் போது இப்படிச் சொல்லிட்டுப் போன மனுஷன் இவர்? “என்றேன். ஆச்சரியமா இருக்கே? என்றார் மாமா. “இருந்துட்டுப் போறது போ. யார் போற இடமெல்லாம் லெட்டர் போடணுண்டு இருக்கா சொல்லு பாப்போம்” என்றார் சீனு வாசன்.

சீனு வாசன் ஒரு வித்தியாசமான மனிதர். அதற்காக அவர் மனதில் சினகேம் போன்றதுக்கெல்லாம் இடமில்லை என்று அர்த்தமில்லை. அவரிடமிருந்து நாங்கள் நிறைய கற்றுக் கொண்டோம். அவரால் மடமையும் அறியாமையும் பந்தா பண்ணுவதை சகித்துக் கொள்ள முடியாது. அவர் என் வீட்டில் எங்களோடு தங்க வந்த போது ஒரு கண்டிராக்டரிடம் அக்கெண்டண்டாக வலே பார்த்தார். முதலில் (Canal Circle)-ல் வாய்க்கால் வெட்டும் குத்தகைக் காரரிடம் அப்போது அவர் இருந்தது சிப்ளிமா என்ற. சூமார் 25-30 மலை புர்லாவைக் குத்தி உள்ளி. இருந்த கம்பத்தில். இப்போது அதை விட்டு (Main Dam Circle)ல் மெயின் டாம் கட்டும் இடத்தில். வலே செய்யும் கண்டிராக்டரிடம். ஒரு நாள் திடீர் ரெனே வந்து, “இனி இந்த மடையன் கிட்டே வலே செய்யப் போறதில்லே. வறேனே இடம் தடேணும். இல்லே ஊருக்குப் போகணும்” என்றார். என்னவென்று கட்டேடோம். “பின் என்னய்யா, இந்த மடையனுக்கு ஹடைரோ டனைமிக்ஸும் தரியலே, ஹடைரோ ஸ்டாபிக்ஸும் தரியலே ஏதாவது தரியணும்மே. தப்பு தப்பா சொல்றான். இவன் எப்படிய்யா மெயின் டாமிலே குத்தகை எடுத்த

•Written by வங்கட் சாமிநாதன் •

••Tuesday•, 28 •June•, 2011 14:52• - •Last Updated•

••Tuesday•, 28 •June•, 2011 15:00•

வலையைச் சஞ்சு கிழிக் கப் போறான்?. இந் த மடையன் கிட் டே எப் படி வலையைச் செய் ய முடியும்? என்று எரிச் சலுடன் சொன்னார். அவரை சமாதானப் படுத்த நாங்கள் எல்லோரும் சேர்ந் து, “உம் ம வலையை அக் கெ ண் ட ண் ட் வலையை. அதுக் கும் அவனுக் கும் என் னினியரிங் லே என் ன திரியும் திரியாதுங் கறதுக் கும் உங் களுக் கும் என் ன சம் பந் தம். நீ ங் க ரொம் பவும் ஓவரா போறீ ங் க” என்று சொன்னோம்.. எங் களுக் கும் சிரிப் பாக இருந் தது. “என் னமோ என் னாலே ஓர் மடையன் கிட் டே வலையைச் செய் ய முடியாது? என்பது தான் அவர் பதிலாக இருந் தது. அதன் பின் வறே வலையைத் தடுக்கொண்டாரே தவிர அந் த கண் டிராக் டரிடம் அவர் திரும் பப் போகவில்லை.

ஐந்தாவது பகுதி – (70)

சீ னுவாசன் மிகவும் சுவாஸ்யமான மனிதர். நண்பர். சுவாஸ்யமான என்றால், அவர் பசே சில், பார் வையில், ரசனையில், சில பிரசினைகளை அணுகும் முறையில் அவர் வித் தியாசமானவர். சாதாரணமாக அவர் செய் வதையும், சிந் திப் பதையும், பசேவதையும் இன் னொருவர் பசேக் கட்டும் என்று நாம் எதிர்பார்க் கவியலாது. முன் னரே ஒன் றிரண் டு சம் பவங் களைச் சொல்லியிருக் கிறேன். இதன் காரணமாக அவருடன் பழகுவதில் எங் களுக் கும் எவ் வித சிரமும் இருந் ததில்லை. சாதாரணமாக எதிர்பார்க் கக் கட்டியதை அவர் செய் வதில்லையாதலால் எங் களுக் கும் அதனால் லாபமே தவிர கஷ்டங் கள் எதுவும் நிகழ்ந் ததில்லை. முதலில் எப் படி எங் கள் அறக் கும் சீ னுவாசன் ஓர் அரிய நண்பராக வந் து சேர்ந் தார், யார் அறிமுகத் துடன் என்று எவ் வளவு யோசித் தாலும் நின்னைக் கும் வருவதில்லை. அதிலும் கட்ட அவர் வித் தியாசமானவராகத் தான் தன்னைக் காட் பிக் கொள்கிறாரோ என் னவோ.

(அறக் கும் என்றால் ஏதோ ஓர் ஹாஸ்டலில், ஹோட்டலில் தங்கி இருக் கும் அறக் கும் என்றோ, இன் னொருவர் வீட் டில் குடி இருக் கும் அறக் கும் என்றோ தான் என் னத் தோன்றும். எனக் கும் அரசு கொடுத்த முழு வீட் டையே தான் அறக் கும் என்று

•Written by வங்கட் சாமிநாதன் •

••Tuesday•, 28 •June•, 2011 14:52• - •Last Updated•

••Tuesday•, 28 •June•, 2011 15:00•

சொல்லுகிறேன் . அப்படித் தான் நாங்கள் ஓவ்வொருவரும் சொல்லிக் கொண்டோம் . இந்த விந்தையான சொல் எப்படி வந்தது என்று யோசித்தேன் (தெரியவில்லை)

ஒரு முறை வேலுவாக்கு காலில் ஏதோ உபாதை. தோல் சம்பந்தப்பட்டதா, இல்லையென்றும் ஆழமானதா, என்னவென்று இப்போது நினைவில் இல்லை. ஆலிவ் ஆயில் போட்டு நன்றாகத் தேய்த்துக்கொள் கொஞ்ச நாளாகக் என்று யாரோ சொல்லியிருக்கிறார்கள் . ஏதோ அவாக்குத் தெரிந்த நாட்டு வதைத்தியர் . அவாக்கு ஹாஸ்பிடலுக்குப் போக விரும்பவில்லை. போன வருடம் ஹிராகுட்டில் இருந்த ஹாஸ்பிடலில் ஒரு சர்தார் ஜிடாக்டராக இருந்தார் . அவர் பெயரே ஹிராகுட்டில் மிகவும் பிரசித்தமாகியிருந்தது. காரணம் ஒரு அறுவை சிகிச்சையின் போது கத்தரிக்கோலையும் உள்ளே வதைத்துத் ததைத்துவிட்டார் என்று ஹிராகுட்டே சொல்லிக் கொண்டிருந்தது. அது தான் காரணமே இல்லை அவாக்கும் அவர் குடும்பத்துக்கும் நாட்டு வதைத்தியத்தில் தான் நம்பிக்கையோ என்னவோ? . ஆலிவ் ஆயிலுக்கு நான் எங்கே போவனே . அது எங்கே கிடக்கும்.? என்று புலம்பிக்கொண்டே இருந்தார் . எங்களாக்கோ ஆலிவ் ஆயில் என்கிற ஒரு எண்ணையை அப்போது தான் களே விப்புகிறோம் . சீனுவாசன் வந்த புதிதில் அவர் பச்சும் கிண்டலும் எங்களில் சிலரை சிரித்த திருந்தது. அதில் வேலுவாக்கு கியமானவர் . ஒரு சம்பவம் நினைவில் இருக்கிறது. ஏதோ வம்புப் பச்சில் சீனுவாசன் இளவரசி மார்கரெட் பற்றி ஏதோ தமாஷாகச் சொல்லிவிட்டார் . அது வேலுவாக்குப் பிபிக்கவில்லை. கோபமாக சீனுவாசனின் குணத்தைப் பற்றி பாதகமாக ஏதோ சொல்லப் போக, சீனுவாசன் சிரித்துக்கொண்டே, “மிஸ்டர் வேலுவா, உங்களுக்குத் தான் இந்த உபாதையெல்லாம் . நீங்கள் கல்யாணமானவர் . ஊரிலிருக்கும் உங்கள் மனவியதைத் தவிர வேறு யாரைப் பற்றி நினைச்சுக்கட்ட பக்கக் கட்டாது. பாவம் . ஆனால் நான் பிரம்மச்சாரி. கல்யாணமாகாத யாரைப் பற்றியும் நான் நினைத்துப் பார்க்கலாம் . கனவா காணலாம் . பச்சேலாம் . அது பிரிட்டிஷ் இளவரசியானாலும் சரிதான் . மார்கரெட்டுக்கு இன்னும் கல்யாணம் ஆகவில்லை தெரியுமோ?” என்று ஒரு நீள விளக்கம் தந்தார் . அப்போது அங்கு வெடித்த சிரிப்பு வேலுவாக்கு உவப்பாக இருக்கவில்லை. அது போல இன்னும் சில சிலரையே விஷயங்க அவர் மனதுக்குள் புகுந்தைக்கொண்டே இருந்திருக்கிறது . அவருடைய போஷகரும் ஊர் நண்பருமான தவேசகாயம் , ‘சே வேலுவா என்னங்க இது. இதெல்லாம் தமாஷ் தானே. பெருசா எடுத்துக்காதிங்க’ என்று ஓவ்வொரு சமயம் சமாதானம் சொல்வார் .

சீனுவாசன் வந்த நான்கு ஐந்து நாட்களுக்குள் ஒரு நாள் மாலையே..திரும்பும் போது அந்தக் காலத்தில் புழங்கிய ஒருகாலன் பெட்ரோல் பின் ஒன்றையும் கையில் எடுத்து வந்தார் . வந்தவர் “வேலுவா இந்த நாங்க இது உங்களுக்குத் தான் .” உங்க கவலை எல்லாம் இன்றோடே தீர்ந்தது” என்றார் . “என்னய்யா இது? என்று நாங்கள் கேட்க, “ஆலிவ் ஆயில் . இதானே வேலுவா கட்டார்?” இத்தனை நாளாக கிடக்காமல் தவித்துக்கொண்டிருந்தாரே, என்றார் எங்களாக்கெல்லாம் வாய் பிளக்க வகைக்கும் ஆச்சரியம் . “இவ்வளவையே வச்சிண்டு என்னய்யா பண்ணுது? எங்கே கிடக்கிறது? என்று எங்கள் களே விசத்தமாகத் தான் வந்தது. “அதே தான் . கிடக்கிறது கஷ்டமா இருக்குல்லியா? அப்பறம் தவேசையான எங்கே போறது?. கிடக்கிறது போது கொஞ்சம் நிறையவே வாங்கி வச்சுக்கணும் . இனிமே எங்கேயும் அலையை வேண்டாம் இல்லியா?”

•Written by வங்கட் சாமிநாதன் •

••Tuesday•, 28 •June•, 2011 14:52• - •Last Updated•

••Tuesday•, 28 •June•, 2011 15:00•

என்றார்

அவ்வப்போது வாரத்துக்கு ஒரு முறையோ இரண்டு தடவையோ சம்பலப்பிர் போவோம். சினிமா பாக். சீ னுவாசன் எங்கள் கட்டாளியாவதற்கு முன்னால் ஆளுக்கொரு சகைக்கிள் எடுத்துக்கொண்டு போவோம். ஒன்பது பத்து மலை திரும்ப. இரண்டாவது ஷோ பார்த்துவிட்டு திரும்பும் போது, இரவு மணி 12 க்கு மலே ஆகிவிடும். புரலா திரும்பும் போது மணி இரண்டாகிவிடும். போவதற்குத் தான் பஸ்கிடகைக் குமே ஓழிய திரும்புவதற்கு கிடகை காது. ஆனால் இதிலும் ஒரு பிரசினை. ஐந்திலிருந்து எட்டு பரே போவோம். எல்லாருக்கும் சகைக்கிள் கிடகை காது. ஆனால் சீ னுவாசன் வந்ததிலிருந்து அவர் வலையை விட்டு திருக்கருகாவிருக்குப் போகும் வரை அவர் வலை பார்த்த கண்டிராக் டிரின் ஜீப் ஒன்றை எடுத்து வந்துவிடுவார். அவர் போன பிறகும், ஹிராகுட்டில் இருந்த போதும் நான் சம்பலப்பிரியே எங்காவது பொது இடத்தில் படுத்துத் தங்கிவிட்டு மறுநாள் காலம் எழுந்து நடந்தே வந்துவிடுவனே. இது நேர்வது எனக்குப் பிடித்த நான் பார்த்தே ஆகவண்ணமும் என்று நினைக்கும் படங்களாகவோ, அல்லது வறையாரும் துணைக்குக் கிடகை காது காலங்களிலோ தான். இந்த மாதிரி ஜீப்பில் ஏழெட்டுப் பரோக சினிமா பார்க்கப் போவது என்பது முன்னால் சிபிளிமாவிலிருந்து ஒரு பெரியவர் என் அறையில் தங்க வரும் நாட்களில் நிகழும். அப்போது சினிமா சலெவம் அங்கு ஏதாவது சிறு ண்டி சலெவம் அவரதாக ஆகிவிடும்.

இதெல்லாம் ஒன்றும் பெரிய காரியமில்லை. சீ னுவாசனை நான் சொன்ன வித்தியாசமான மனிதராக, நண்பராகக் காட்டாது. சீ னுவாசன் நல்ல படிப்பாளி. நானும் நிறைய படித்துக்கொண்டு இருப்பதைப் பார்த்த மனிதனுக்கு இவன் நம்ம ஆளு என்று தோன்றியிருக்க வண்ணமும். என்னிடம் அவர் மிக நெருக்கம் கொண்டிருந்ததை நானும் சரிமற்றவர்களும் உணர்ந்திருந்தோம்.

இந்த சமயத்தில் பாதி என்பவருடன் எங்களுக்குப் பரிச்சயம் ஏற்பட்டது. பாதியின் மனைவி சம்பலப்பிரியில் ஏதோ பள்ளியில் ஆசிரியையாக இருந்தார். பாதி சம்பலப்பிரியிருந்து புத்தகங்களும், பத்திரிகைகளும் எடுத்து வருவார். இரண்டு பைகளில் புத்தகங்கள் நிரம்பி சகைக்கில் ஹாண்டில் பாரில் தொங்கும். சகைக்கில் தான் அவர் சுற்றிக்கொண்டிருப்பார். வாரம் அல்லது பத்து நாட்களுக்கு ஒரு முறை வருவார். அவர் எனக்கு பல புதிய புத்தகங்களையும் ஆசிரியர்களையும் அறிமுகம் செய்து வந்தார். வில் டயரண்டின் (Will Durant) Story of Philosophy பல பாகங்களில் Speculative Philosophers, Political Philosophers, Social Philosophers, Philosophers of Science என்று வலிவந்திருந்தது. Will Durant-ஐ எனக்கு அறிமுகப் படுத்தியது மிருணால் காந்தி சககரவர்த்தி என்னும் என் ஆபீஸ் நண்பன். வில் டயரண்ட் உலக வரலாற்றையும் பல பாகங்களில் மிக விஸ்தாரமாகவும் புதிய பார்வையிலும் எழுதியிருந்தார். அவரது தத்துவ ஞானிகளைப் பற்றிய புத்தகங்களைப் படித்த பிறகு தான், தில்லி வந்த பிறகு என் அலுவலக லைப்ரரியில் அப்போது அங்கிருந்த The Oriental Heritage என்ற புத்தகத்தைப் படிக்க வாய்ப்பு கிடைத்தது. கந்த தலையை மொத்த புத்தகத்தில் இந்தியாவைப் பற்றி

•Written by வெங்கட் சாமிநாதன் •

••Tuesday•, 28 •June•, 2011 14:52• - •Last Updated•

••Tuesday•, 28 •June•, 2011 15:00•

எழுதும் போது சர் சி.வி. ராமணசுந்தரம் ரவீந்திரநாத் டாக்டர் குமாரதேவன் அத்தியாயங்கள் விரிவாக எழுதியிருந்தார். எனக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது. அவர்களுக்கு இருந்த சாமராஜ்யஸ்தாபக கனவுகள் அதில் பற்றி வற்றித் தோல்விகளையும், உலகத்திற்கே வழிகாட்டிய தத்துவ வளத்தையும் ஞானிகளையும் பற்றி ஒரு தனித்த வாய்மம். ஆனால் அதை வீட்டுக்கு எடுத்துப் போக வழியில்லை. வடிகேக்கையாக இருக்கும். Picasso's Picasso என்ற ஒரு தனித்த புத்தகம். அதாவது பிக்காஸோ ஒரு சித்திரம் வரைந்து முடிப்பதற்குள்ளாகவே அதன் விற்றுவிடுகிற நிலையில் தனக்கு மிகவும் பிடித்த, விற்க விரும்பாதது தன்னிடமே வைத்துக்கொள்ள ஆசைப்பட்ட சரேத்து வதைத்துக்கொண்ட சிற்பங்களையும், சித்திரங்களையும் அச்சிட்ட புத்தகம் எங்கள் அலுவலக லைப்ரரியில் கிடைத்தது. ஆச்சரியப்பட வகைக்கும் விஷயங்கள் தான். பின்னர் தான் தெரிந்தது லைப்ரரிக்கு யார் வண்டிமாளாலும் புத்தகங்களை சிபாரிசு செய்யலாம். அதை டைரக்டர் ஏற்றுக்கொண்டால் அந்த புத்தகம் வாங்கப்படும் என்று. எனக்கு William Shirer -ன் Rise and Fall of Third Reich படிக் வண்டியிருந்தது. என்னால் வாங்க முடியாது. அதை வாங்க வண்டிமென்று நான் சிபாரிசு செய்ய, அது என் அதிர்ஷ்டம் அப்பர்வமாக டைரக்டரின் ஒப்புதலைப் பெறவே வாங்கப்பட்டது. எனக்கும் அது படிக் கிடைத்தது.

ஏதோ சொல்ல வந்து எங்கையோ போய்விட்டேன். எனக்கு இந்த விஸ்தாரமான உலகை அறியச் செய்தவர்கள் அனகேர். அவர்களில் ஹிராகுடில் முக்கியமானவர்கள் சீனுவாசனும் பாதியும் தான். நிறையப் படித்த மனிதர். ஆனால் பளிச்சென்று இருக்கும் வள்ளை பஞ்சகச்சமும் வள்ளை சட்டையுமாக சைக்கிளில் புஸ்தகங்களை சூழ்ந்து கொண்டுவீட்டுவீடாகச் சென்று விற்றுக் கொண்டிருந்தார். அதில் என்ன கிடைத்து விடும் என்று யோசித்தோம். ஆனால் அவரை அது பற்றிக் கேட்கவில்லை. அவர் எங்களுக்கு மிக மரியாதைக் குரியவர்.

மிஸ்டர் ஹாஃப் வந்தாரா? எப்போ வருவார்? என்று தான் சீனுவாசன் விசாரிப்பார். பாதியின் வருகையை எதிர்நோக்குபவர்கள் நானும் சீனுவாசனும் தான். அவரிடமிருந்து தான் சாதாரணமாக கடகைகளில் கிடைக்காத, நாங்கள் சந்தா கட்டியும் பெற முடியாத புத்திரிகைகளும் கொணர்ந்து கொடுப்பார். Russian Literature, Hungarian Quarterly தவிர மிக முக்கியமாக Hungarian Quarterly யும் Encounter என்ற புத்திரிகையும் இவற்றில் எல்லாம் எனக்கு மிகவும் பிடித்திருந்தது Hungarian Quarterly -ம் Encounter -ம் தான். Encounter புத்திரிகை, அந்நாளில் பிரபலமாக இருந்த Stephen Spender என்னும் ஆங்கில கவிஞர் நடத்தி வந்தார். ஒரு பிரதி ஒரு ரூபாய் தான். இந்தியாவுக்கான விசேஷ சலுகையில் Henrik Wilhem Van Loon என்று நின்னாவு. அவர் உலக சரித்திரத்தை மிக வடிகேக்கையாக மிக சரளமாகச் சொல்லிச் செல்வார். அவரை எனக்கு அறிமுகப்படுத்தியது பாதியான். H.G.Wells ஐயும் சரேத்து.

Swaminathan Venkat < vsaminathan.venkat@gmail.com >